

ἀντισπαστικὸν πενθημιμερές / *antispassiticum penthemimericum*

1. SCHOL. in Aesch. *Eum.* 244 (I, p. 91. 1 sqq. Smith) + τὰ δὲ κῶλα ἀντισπαστικά ἰδ' ἡμιόλια καὶ πενθημιμερῆ καὶ δίμετρα καταληκτικά καὶ ἀκατάληκτα καὶ τρίμετρα βραχυκατάληκτα καὶ καταληκτικά.

SCHOL. in Aesch. *Eum.* 808 (I, p. 92. 11 sqq. Smith) + ὦδῃ χοροῦ ἐπωδικῇ διὰ τὸ μετὰ τὴν διπλὴν τίθεσθαι. ἔχει δὲ τοὺς πρώτους μὲν γ' στίχους ἰαμβικούς τριμέτρους ἀκατάληκτους, τὰ δὲ ἔξης κῶλά εἰσιν ἀντισπαστικά πενθημιμερῆ καὶ δίμετρα καταληκτικά καὶ ἀκατάληκτα καὶ βραχυκατάληκτα καὶ τρίμετρα ἰγ'.

SCHOL. in Aesch. *Eum.* 837 (I, p. 92. 21 sqq. Smith) + ἡ στροφή αὕτη τοῦ χοροῦ κῶλων ἐστὶν ἀντισπαστικῶν διμέτρων βραχυκατάληκτων καὶ καταληκτικῶν καὶ πενθημιμερῶν καὶ μονομέτρων καὶ τριμέτρων ἰα'.

x ~ ~ ~ ~

2. HERHAEST. 32. 5 sqq. καὶ ἔστιν ἐπίσημα ἐν αὐτῷ (*scil.* τῷ ἀντισπαστικῷ μέτρῳ) τάδε· πενθημιμερές μὲν τὸ καλούμενον δοχμιακόν, οἶον' (trag. *adesp.* 184, 185 [TrGF II, p. 66] Kannicht-Snell)

κλύειν μαιέται
τὸν ἐγχώριον'

CHOEROB. 239. 8 sqq. τοῦτο κατὰ πόδα μετρεῖται· δύο γάρ εἰσι κῶλα, ἵνα σύγκειται ἀπὸ ἀντισπάστου καὶ πυρριχίου [ἤγουν συλλαβῆς μακρᾶς διαλυθείσης εἰς δύο βραχείας]. ἰστέον γάρ, ὅτι τὸ δοχμιακόν σύγκειται ἐξ ἀντισπάστου καὶ συλλαβῆς, ὡς πρὸς τὸν μετρικὸν χαρακτήρα. οἱ μέντοι ῥυθμικοὶ τὸ πᾶν μέτρον ὡς μίαν συζυγίαν λαμβάνοντες δοχμιακὸν ὀνομάζουσι διὰ τὴν τοιαύτην αἰτίαν. οἱ προειρημένοι ῥυθμοί, ἴαμβος παίων ἐπίτριτος, ὀρθοὶ καλοῦνται· ἐν ἰσότητι γὰρ κείνται, καθὼς ἕκαστος τῶν ἀριθμῶν μονάδι πλεονεκτεῖται· ἢ γὰρ μονὰς ἐστὶ πρὸς δυάδα ἢ δυὰς πρὸς τριάδα ἢ τριάς πρὸς τετράδα· [τουτέστι μακρὸς χρόνος πρὸς βραχείας, ὡς ἐν τῷ δακτύλῳ τυχόν, μονὰς πρὸς δυάδα.] ἐν δὲ τῷ δοχμίῳ [ἐπίτριτός ἐστι καὶ συλλαβῆ] εὐρίσκεται ἡ διαίρεσις τριάς πρὸς πεντάδα, οὐκέτι ὀρθή. οὗτος οὖν ὁ ῥυθμὸς οὐκ ἠδύνατο ὀρθὸς καλεῖσθαι, ἐπεὶ δυάδι πλεονεκτεῖται. ἐκλήθη οὖν δόχμιος, ἐν ᾧ τὸ τῆς ἀνισότητος μεῖζον ἢ κατὰ τὴν εὐθείαν κρίνεται. ἐνταῦθα οὖν δόχμιον ῥυθμὸν φησὶν ἴαμβον καὶ παιῶνα πρῶτον, τουτέστιν ἐκ βραχείας καὶ μακρᾶς καὶ μακρᾶς καὶ τριῶν βραχειῶν· τινὲς γὰρ οὕτω μετροῦσι. καὶ ἔστιν ἡ ται συλλαβὴ εἰς δύο βραχείας λογιζομένη τοῦ παιῶνος, ἵνα τὸ μαιέται πρῶτος παίων ἦ. τὸ δὲ τέλος τῆς δευτέρας χρήσεως ἀντὶ μακρᾶς ἔχει τὸ τέλος λυόμενον εἰς δύο βραχείας καὶ ποιεῖ πάλιν παιωνικόν.

TZETZ. *de metr. Pind.* 114. 12 sqq.

ἐκ δύο τῶν παιωνικῶν τὸ ἔβδομον ὑπάρχει,
τοῦ πρώτου πρώτου παιῶνος, δευτέρου τοῦ δευτέρου,
καὶ δὴ ἐκ πενθημιμεροῦς, ἀλλ' ἀντισπαστικῷ τε.
τοῦτο τὸ πενθημιμερές δοχμιακόν καλεῖται
ἐκ τίνος ἔθους οὕτως δε, ἢ ἐκ τοῦ εὐρηκότος.
πρῶτος παίων δευτέρος παίων ἀντισπαστικὸν πενθημιμερές
- - - - - - - - - - - - - .

TRICH. 389. 1 sqq. μονόμετρον δὲ ὑπερκατάληκτόν ἐστιν οἶον τὸ φαεινοισά μοι. τοῦτο δὲ ἐπίσημόν ἐστι πενθημιμερές ὀνομαζόμενον, ὅτι τοῦ πέντε τὸ ἥμισυ ἔχει μετρούμενον γὰρ κατὰ δυσλλαβίαν δύο ἥμισυ δυσλλαβίας εὐρίσκεται ἔχον. τὸ αὐτὸ δὲ καὶ δογματικὸν ὀνομάζεται ἢ ἀπὸ ἔθνους οὕτως ὀνομαζόμενον ἢ ἀπὸ τοῦ πρώτως αὐτῷ χρησαμένου ἢ παρ' ὅσον, <ὡς> ἔνιοί φασι, πλάγιόν τινα τὸν ρυθμὸν ἔχει καὶ οὐκ ὀρθότατον.

SCHOL. VET. in Pind. *Ol.* 2 (p. 2. 16 Tessier) τὸ ζ' ἀντίσπαστος καὶ συλλαβὴ ... (19) τὸ ια' ὁμόχρονον τῷ ζ' τῆς στροφῆς.

SCHOL. REC. in Pind. *Ol.* 2 (p. 105. 5 sqq. Abel) τὸ ζ' ἀντίσπαστος καὶ συλλαβὴ. ἔν τισι δὲ διαλύεται ὁ ἀντίσπαστος κατὰ τὴν β' μακρὰν καὶ γίνεται πεντασύλλαβος ... (16) τὸ ια' ὅμοιον τῷ ζ'.

SCHOL. REC. in Pind. *Ol.* 5 (p. 182. 14 sqq. Abel) τὸ γ' ἰθυφαλλικὸν παρὰ μίαν συλλαβὴν ἔμοι δὲ δοκεῖ ἀντισπαστικὸν εἶναι πενθημιμερές ἐξ ἐπιτρίτου δ' καὶ συλλαβῆς.

SCHOL. VET. in Pind. *Ol.* 14 (p. 12. 15 sq. Tessier) τὸ ζ' ἐκ παιῶνων δύο καὶ ἀντισπαστικοῦ πενθημιμεροῦς.

SCHOL. REC. in Pind. *Ol.* 14 (p. 420. 13 sqq. Abel) τὸ ζ', ὡς ἔμοι δοκεῖ, ἀσυνάρτητόν ἐστιν ἐκ παιωνικοῦ κρητικοῦ διμέτρου ἀκαταλήκτου καὶ ἀντισπαστικοῦ διμέτρου βραχυκαταλήκτου, ἢ κατὰ συνίζησιν τῆς τελευταίας πενθημιμεροῦς, ὃ καλεῖται δογματικόν, τὸ ἀντισπαστικὸν δηλονότι. εἰ δὲ βούλει, ἀντισπαστικὸν ἔστω τρίμετρον ἀκαταλήκτον ἐξ ἐπιτρίτου δευτέρου, διαμβίου καὶ παίωνος α' διὰ τὴν ἀδιάφορον.

SCHOL. in Aesch. *Ag.* 1100 (I, p. 86. 23 sq. Smith) + τὸ δ' ἀντισπαστικὸν τρίμετρον καταληκτικόν, τὸ δὲ ε' πενθημιμερές.

SCHOL. in Aesch. *Ag.* 1140 (I, p. 87. 10 sq. Smith) + τὸ β' πενθημιμερές (*scil.* ἀντισπαστικόν) ... τὸ ζ' ὅμοιον τῷ β'.

SCHOL. in Aesch. *Ag.* 1156 (I, p. 87. 17 sq. Smith) + τὸ δ' πενθημιμερές (*scil.* ἀντισπαστικόν).

SCHOL. in Aesch. *Ag.* 1162 (I, p. 87. 21 Smith) + τὸ ε' πενθημιμερές (*scil.* ἀντισπαστικόν).

SCHOL. in Aesch. *Prom.* 561 (p. 45 Smyth) τὸ κη' ἀντισπαστικὸν πενθημιμερές, ὃ καλεῖται δογματικόν.

SCHOL. A in Herphaest. 142. 14 sqq. πενθημιμερές (*scil.* ἀντισπαστικόν) ἐκ δύο ποδῶν καὶ συλλαβῆς γίνεται δὲ τέταρτος ἐπίτριτος, τὸ γὰρ 'κλυ' μακρὸν ἐστιν, ἐκ τριῶν μακρῶν καὶ βραχείας. <οὐ> καθαρὸς ἀντίσπαστος.

SCHOL. A in Herphaest. 142. 20 sqq. ἀντισπαστικὸν πενθημιμερές, ὃ καλεῖται δογματικόν, ποδῶν ἀπλῶν δύο καὶ συλλαβῆς (trag. adesp. 184 [TrGF II, p. 66] Kannicht-Snell)

κλύειν μαιέται.

υ - υ - υ - υ - υ -

3. SCHOL. in Aesch. *Ag.* 1072 (I, p. 85. 33 sqq. Smith) + ὀτοτοτοῖ] εἴσθεσις διπλῆς ἀμοιβαίας τὰς περιόδους <μονοστροφικὰς> καὶ συνεχεῖς ἔχουσα. εἰσὶ

ἀντισπαστικὸν πενθημιμερές / *antispasticum penthemimericum*

δὲ οἱ μὲν τοῦ χοροῦ στίχοι ἰαμβικοὶ τρίμετροι ἀκατάληκτοι, τὰ δὲ τοῦ ἑτέρου προσώπου κῶλα ἀντισπαστικά. ἔοικε δὲ ταῦτα στροφῇ καὶ ἀντιστροφῇ, καὶ εἰσι τῆς μὲν στροφῆς κῶλα β', ὧν τὸ α' ἡμιόλιον, τὸ δὲ β' πενθημιμερές. ὁμοίως καὶ τῆς ἀντιστροφῆς· τὰ αὐτὰ γάρ εἰσι κῶλα. ἔχουσι δὲ καὶ τοὺς πόδας πεντασυλλάβους.

υ - υ - υ - υ - - - ||

4. SACERD. GL VI 538. 5 sqq. de penthemimerico dochmiaco aeschylio. *antispasticum penthemimericum dochmiacum aeschylium fit antispasto, hippio secundo et disyllabo:*

† qui sonante te coegit dare.

[P.S.]